

[Ministeren for Grønland.]

nu her er i færd med at lovgive om. Jeg vil naturligvis også takke Grønlands landsråd, som har behandlet denne sag og behandlet den grundigt. Jeg har ikke så farlig mange bemærkninger at gøre derudover, idet det er rimeligt, at vi behandler alle detaljerne i udvalget, men jeg skal dog gøre nogle få bemærkninger om nogle få af de ting, der er blevet berørt.

Hr. Jørgen Peder Hansen spurgte til den almindelige forureningsbekæmpelse. Jeg vil gerne sige, at der foregår et samarbejde mellem Grønlandsministeriet og miljøministeriet på dette område, og det skal bestemt ikke nu blive indsnævret. Jeg er helt klar over, at der er nogle særlige grønlandske problemer. Til gengæld må vi have lov til at sige, at heldigvis er der ikke så vanskelige og så moderne problemer i Grønland, i hvert fald ikke ret mange steder, som vi kender dem hernede; jeg tænker på stærke røggerer og mere af den slags. Men jeg skal så i samme åndedræt sige, at vi under de klimatiske forhold, der findes i Grønland, jo skal være særlig agtpågivende og særlig varsomme, fordi omsætningshastigheden i naturen er langsommere, jo lavere temperaturerne er. Må jeg hertil føje den bemærkning, at jeg tror at måtte have lov til at sige, at de steder i Grønland, hvor der er kommet virksomheder i gang af utraditionel art, har man fra Grønlandsministeriets side været overordentlig agtpågivende netop over for disse ting. Jeg deler alle de betragtninger, der er gjort om det storslåede i nationalparken. Jeg tror, at vi fra dansk side — må jeg uden nogen form for malice føje til — her sådan næsten gratis kan lave noget enestående, det skal det ikke blive ringere af. Noget enestående i verden, som jeg også nok tror at man uden for Danmarks grænser vil vide at sætte meget højt.

Hr. Dohrmann var ligesom lidt ironisk over for bemærkningerne til lovforslaget og hævdede, at man ikke havde givet de rigtige oplysninger. Det vil jeg gerne tilbagevise og bede hr. Dohrmann læse bemærkningerne én gang til. Så skal det nok vise sig, at det, der er skudt på, er det nærmeste år efter det kommende, og de økonomiske oplysninger dér skal nok vise sig at være rigtige, naturligvis med det forbehold, at der jo nok på disse områder vil ske prisstignin-

ger med samme hast, som det desværre sker, når det drejer sig om priser hernede.

Flere af ordførerne var inde på spørgsmålet om, hvorvidt den lokale befolknings interesser — og her taler vi om Scoresbysundområdet — er tilgodeset ved grænsedragningen. Hr. Lembourn var specielt inde på spørgsmålet om, at vi jo ikke hermed skulle afskære traditionelle jagtmarker osv. Jeg må anse formuleringen af lovforslaget og også de bestemmelser, hvorefter ministeren for Grønland kan gøre undtagelser, som netop sigtende på sådanne ting, men også på andre naturligvis, for der kan jo opstå andre interesser i disse områder. For mig er det en given ting, at den traditionelle fangst, der måtte have været i disse områder, naturligvis skal fortsætte. Det kan ikke være meningen, at man skal drive ganske få mennesker ud af deres naturlige fangstområder.

Så kan jeg ikke nære mig for at sige til hr. Poul Boeg, som i øvrigt var så venlig at give tilslutning, at man måske kan udstøde et suk over, at vi i Danmark måske ikke har været så tidligt fremme. Nu har jeg jo også med fredning at gøre i en anden egenskab, nemlig som miljøminister, og jeg må nok have lov til at sige, at vi i Danmark har haft en fredningslovgivning, som vel ikke ret mange lande i verden har haft magen til. Jeg mener altså, at nok kan vi sukke, men det er ikke helt galt, og det er vor opgave at søge at bevare et greb om disse ting, som er i pagt med en moderne tid.

Hr. Fuglsang kritiserede lidt, at landshøvdingen var så stærkt fremme i dette billede. Jeg synes ikke, denne kritik er berettiget, men det er da klart, at man kan diskutere dette i udvalget. Det er ikke min fornemmelse, at de beføjelser, som er tillagt landshøvdingen som statsembedsmand, med rette kunne overføres til landsrådet. Jeg har heller ikke noget indtryk af, at landsrådet måtte ønske noget sådant. Men bevares, lad os kigge på det under udvalgsarbejdet.

Flere ordførere var inde på spørgsmålet om, at effekterne burde blive i Grønland. Som bestemmelsen er udformet, står der jo, at de som hovedregel eller fortrinsvis skal forblive i Grønland. Jeg anser dette for at være en klar og en stram bestemmelse, og det eneste forbehold, der sådan set er føjet til i bemærkningerne, er jo, at hvis det drejer